

Avocații noii generații | De vorba cu Mihnea Orjan, avocat cu 5 ani experiență și recent laureat al Premiului de Excelență „Sarmiza Bilcescu-Alimanișteanu”, despre avocatura ca vocație, activitatea de cercetare, implicare și crez profesional: „Misiunea este pentru mine clara: sa devin cel mai bun în ceea ce fac. Nu este o aroganță, este doar o înțelegere a faptului ca trebuie sa țintești spre Luna ca sa ai șansa de a atinge o stea. Planuiesc sa fac ceea ce am facut și până acum: sa lupt pentru ceea ce cred și pentru cei care ma cheama sa îi apar”

Avocatul Mihnea Orjan și-a dorit din școala gimnazială să urmeze Facultatea de Drept. A luat această hotărâre pentru ca a asociat încă de atunci mediul juridic, așa cum o face și acum, cu ideea de a lupta pentru cauze legitime. „S-a potrivit structurii mele de luptator, pe care cred ca o am din naștere, ceea ce mi-a fost ursit ca fel de a fi fiind astfel ulterior cultivat prin alegerea facultății și, mai târziu, a profesiei”, marturisește interlocutorul BizLawyer. Astăzi face parte din echipa Leroy și Asociații, unde activează pe partea litigioasă, oferind consultanța și în materia dreptului imobiliar. Este un avocat „altfel”, placându-i să se implice în situații atipice, pluridisciplinare, care, datorită complexității lor deosebite, nu ar putea fi „cantonate” în limitele unui unic domeniu de specializare. Chiar dacă nu neaga importanța specializării în avocatura, susține ca are o viziune renescentistă asupra cunoașterii, astfel încât face tot posibilul să rămână un polimat și să poată păstra viziunea de ansamblu asupra unor spețe sofisticate, cu implicații și consecințe deosebite pentru mediul de afaceri.

Mihnea Orjan este foarte implicat și în apărarea drepturilor și libertăților breslei din care face parte. În prezent, susține demersurile Decanului Baroului București de apărare a intereselor Baroului București și, deopotrivă, ale avocaturii, sens în care contribuie cu opinii tehnice și redactează acte de procedura specifice de fiecare dată când îi sunt solicitate. „Ceea ce consider ca aduce un însemnat plus de valoare muncii mele de zi cu zi este îmbinarea avocaturii cu activitatea de cercetare, eu fiind în cel de-al treilea an al unei cercetări doctorale care are ca obiect dimensiunile juridică, economică și etică ale dreptului de proprietate privată în România. Astfel, am „transplantat” elemente ce țin de metodologia cercetării în activitatea mea de avocat, după cum am selectat elemente din propria cazuistică pentru a susține dimensiunea aplicată a cercetării mele. Aceste două laturi ale vieții au devenit indisolubil legate și mă bucur să văd că ele au ajuns să se consolideze și să se susțină reciproc”, subliniază avocatul.

A finalizat liceul cu media generală 10, ca șef de promoție

Mihnea este absolvent al *Colegiului Tehnic „Ioan Ciordaș”* din Beiuș, profilul real, specializarea matematică-informatică, pe care l-a absolvit, în anul 2015, ca șef de promoție, cu media generală a celor patru ani de studiu 10.

Odată încheiată această etapă, tânărul a optat pentru Drept, alegând să studieze la București. Nu a resimțit trecerea de la statutul de elev la cel de student ca pe ceva brusc, dat fiind că încă din primul semestru de facultate a continuat să facă ceea ce făcuse și în liceu și chiar înainte de liceu: să învețe, să se străduiască să înțeleagă materia într-un mod logic, matematic, algoritmic, să contribuie la bunul mers al colectivității de colegi, să dezvolte relații de prietenie și de colegialitate cu cei din jurul său. „Eu am fost, atât în școala gimnazială, cât și în liceu, olimpic la

mai multe discipline, astfel încât am intrat în învățământul universitar deja familiarizat cu niște elemente indispensabile unei vieți de student desfășurate cu folos, precum dragostea de carte și de cunoaștere, rigoarea, atenția, seriozitatea, puterea de muncă, spiritul competiției loiale și, deopotrivă, al colaborării, respectul și prețuirea față de dascăli, moralitatea și decența și, bineînțeles, altele la rândul lor de o importanță aparte (tind să cred că spiritul autodidact ar fi fost primul care ar fi trebuit enumerat, întrucât eu am credea că acesta ne ajută să facem saltul de la un student sau profesionist foarte bun la unul excepțional, fiind o condiție necesară, chiar dacă nu și suficientă, acestui scop)”, menționează interlocutorul **BizLawyer**.

Odată ce a început cursurile Facultății de Drept din cadrul Universității din București, admite că a existat mai degrabă șocul schimbării mediului de viață. „Un lucru absolut natural în momentul în care m-am mutat dintr-o localitate retrasă cu câteva mii de locuitori – veritabilul „oraș patriarhal”, ca să fac trimitere la titlul unei opere beletristice – în „furnicarul uman” pe care l-am perceput și încă-l percep a fi Bucureștiul. Mai târziu, destinul a făcut să rămân aici după susținerea examenului de licență, dar recunosc că încă încerc să mă adaptez „noului mediu de viață”, care nu încetează nici astăzi să mă surprindă”, mai spune avocatul.

Pe parcursul facultății a oscilat între avocatura, magistratura și o carieră în administrația publică. A analizat însă lucrurile foarte bine, a pus în oglindă plusurile și minusurile oferite de fiecare profesie în parte și, la final, a optat să se îndrepte pe drumul pe care se afla în prezent. „În ceea ce privește magistratura, am înțeles că gradul de încărcare al instanțelor și al parchetelor fiind ca regula ridicat, ar fi probabil să ajung în situația de a nu putea să acord fiecărei motivări sau ordonanțe timpul necesar spre a o redacta în amănunțimea în care eu mi-aș fi dorit, după cum nici nu aș fi putut trata fiecare dosar cu atenția la detalii ce mă caracterizează, eu fiind un „tipic” - îi admir pe magistrații care, în pofida acestor condiții totuși vitrege, reușesc să facă față volumului de muncă fără a face rabat de la calitatea muncii și de la rabdarea cu care trebuie să trateze fiecare persoană aflată în fața dumnealor – aceștia sunt, pentru mine, adeverați eroi - iar, cu privire la administrația publică, am considerat că este un mediu profesional prin definiție strict ierarhizat, ceea ce nu spun că este în sine un lucru rău, dar în care creativitatea și libertatea de acțiune s-ar manifesta, foarte probabil, mai dificil decât într-o profesie liberală. Prin urmare, punând în balanță, discutând cu profesioniști din diverse domenii și, nu în ultimul rând, gândindu-mă unde aș putea fi mai util prin raportare la structura personalității mele, am ales acum cinci ani calea avocaturii”, argumentează tânărul.

[Descopera oportunitățile de recrutare de pe LegiTeam! GRATUIT.](#)

A aflat de la „firul ierbii” problemele cu care se confrunta justițiabilii români

Debutul în avocatura și l-a făcut în octombrie 2019, atunci când a început să activeze în cadrul *Cabinetului Individual de Avocat dr. Dobre Cristina*, loc în care a beneficiat de o formare profesională care s-a întins pe

parcursul a zece luni. „În aceasta perioadă, am fost implicat într-o varietate de litigii atât civile, cât și penale, timp în care am cunoscut de la firul ierbii problemele cu care justițiabilii români se confruntă. Chiar dacă în tot acest timp am interacționat mai puțin cu mediile de afaceri, etapa a fost una deosebit de utilă, dat fiind că atunci am luat contactul cu probleme sociale și cu drame umane dintre cele mai grave (litigii privind încredințarea minorilor, ordine de protecție, puneri sub interdicție, dosare penale care priveau fapte de o atrocitate uneori greu de imaginat). Recomand oricărui tânăr jurist, indiferent de profesia aleasă, să ia contact și cu acele realități deloc placute ale vieții românești, ceea ce înseamnă, în ceea ce privește tinerii avocați de business, curajul de a pași în afara ‘turnului de fildeș’ al societăților transnaționale care le sunt clienți uzuali, luând „din teren” ceea ce s-ar putea denumi ‘pulsul strazii’ ”, nuanțează avocatul.

Ulterior, și-a continuat stagiatura în cadrul societății de avocatură *Schoenherr și Asociații*. Aici s-a ocupat atât cu litigiile civile în sens larg, cât și cu activitatea de consultanță în domeniul dreptului imobiliar. „M-am format sub privirile a doi avocați de o certa valoare, *drd. Iustin Armașu* și *Claudiu Stan*, interacționând și cu alte figuri memorabile, dintre care trebuie să fac referire la *Ionuț Sava* și la *dr. Magdalena Roibu*. În această perioadă, am călătorit foarte mult prin țară, întrucât trebuia să mă ocup de aducerea în legalitate a numeroase construcții care aparțineau uneia dintre cele mai importante companii din România, ocazie cu care am interacționat foarte mult cu profesioniști din afara profesiilor juridice clasice (funcționari publici, primari, ingineri, arhitecți, polițiști locali etc.), cu diferite persoane fizice din toate paturile sociale și cu diverse persoane juridice. A fost o experiență deosebită, întrucât munca de teren îți conferă o anumită încredere în sine și acele abilități necesare pentru a te putea adapta fiecărui interlocutor, găsind un limbaj și un canal comun de comunicare. Ocazional, am oferit în această perioadă și consultanță în privința legislației protecției consumatorului - un domeniu de care am rămas și astăzi preocupat”, povestește interlocutorul **BizLawyer**.

La începutul anului 2022, după promovarea examenului de definitivat, **Mihnea Orjan** s-a alăturat echipei *Leroy și Asociații*, unde colaborează cu mulți avocați de o valoare remarcabilă. „Fiecare dintre aceștia merita din plin să fie menționat și laudat. O mențiune specială fac în privința doamnei avocat *dr. Nela Petrișor*, fosta judecătoare în cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție și actualmente conciliator al C.S.A.L.B., de la care am învățat și învăț foarte multe lucruri despre funcționarea mecanismelor Justiției, respectiv în privința doamnei avocat *Andreea Toma*, care se asigură în permanență că activitatea mea de consultanță respectă standardele ridicate ale societății avocatură”, arată tânărul.

În activitatea sa de zi cu zi, având în vedere că se ocupă atât cu litigiile, cât și cu consultanța în mai multe ramuri ale Dreptului - data fiind formațiunea sa multidisciplinară - cea mai mare parte a timpului este ocupată de studierea dosarelor și de redactarea documentației, fie că este vorba despre actele de procedură, fie despre opiniile juridice caracteristice activității de consultanță.

„În ceea ce privește cea mai mare provocare cu care se confruntă generațiile tinere de avocați, aceasta ar fi, din punctul meu de vedere, greutatea de a găsi avocați cu experiența de viață și versați profesional care să aibă și pregătirea, și timpul, și răbdarea, și tactul de trebuință să ofere constant îndrumări. Fără îndoială, prima etapă a vieții profesionale este una marcată de întrebări, de curiozitate, de incertitudini și, uneori, chiar de blocaje, astfel încât ideal ar fi să existe pentru fiecare tânăr avocat acel confrate sau acei confrăți cu mai multă experiență la care să găsească un sfat bun în orice împrejurare în care simte nevoia de a se povățui cu cineva. Cu toate acestea, sunt tot mai rari cei care au atât calitățile necesare unei bune calauze, cât și disponibilitatea de a-și asuma acest rol față de cel aflat la începuturile profesiei”, mai spune avocatul.

Învața de la fiecare persoană pe care o întâlnește

Alegerile sale legate de echipele din care să facă parte au plecat, în primul rând, de la dorința de a activa într-un

mediu de lucru populat cu oameni integri, respectuoși, calmi și bine pregătiți, spune avocatul. „Deși pot lucra, dacă este necesar, cu marea majoritate a tipologiilor umane, prefer oricând colaboratori cu trasaturile tocmai enumerate. Am regăsit un colectiv format din avocați care aveau și care au aceste calități pe care eu le apreciez în cadrul *Leroy și Asociații*, astfel încât m-am alăturat acestui colectiv, mi-am confirmat în timp faptul că primele impresii reflectă realitatea și am decis să rămân în cadrul acestuia, deși am avut în ultimul an câteva oferte deloc neglijabile din partea unor societăți de avocatură concurente de prestigiu internațional. Ceea ce apreciez în mod deosebit la colectivul *Leroy și Asociații* este că a înțeles încă de la bun început faptul că viața mea în acești ani trebuie să se contureze și în jurul activității mele de cercetare, ceea ce implică anumite înlesniri de timp de care am beneficiat, astfel încât am putut avansa cercetarea pe care am început-o și careia îi dedic timp și energie.

De asemenea, fiind o societate de avocați de dimensiune medie, *Leroy și Asociații* îmbina într-o mare măsură avantajele profesării într-un cabinet cu cele ale unei societăți de mari dimensiuni, preluând de la fiecare anumite aspecte pozitive și reușind să găsească o zonă a echilibrului. Astfel, am acces la o cazistică diversă, constantă și provocatoare sub aspect intelectual, fără a trece, însă, prin toate constrângerile – unele dintre ele, din punctul meu de vedere, străine de spiritul liberal al avocaturii – pe care le-aș întâlni în majoritatea societăților de avocatură dintre cele „mari”. Desigur, odată ce m-am alăturat acestei colectivități, intenția mea este de a menține o conlucrare de lungă durată, ceea ce voi și face cât timp eforturile mele vor fi corect recunoscute, eu fiind, prin structura mea, un partener de cursă lungă și un om pe care colaboratorii se pot baza odată ce am pornit împreună un demers”, opinează avocatul.

Este de părere că de la fiecare om pe care îl întâlnim avem câte ceva de învățat, de la unii până și numai cum nu ar trebui să procedăm, la rândul nostru, într-o anumită împrejurare. Prin urmare, a căutat să preia ceea ce era bun de la fiecare coleg cu care a colaborat, fie constant, fie și numai tangential. La fel s-a inspirat și de la magistrații, notarii publici, grefierii, polițiștii și experții judiciari cu care s-a intersectat. „La fel, am încercat să învăț de la fiecare autor de specialitate citit (chiar dacă nu l-am întâlnit în persoană), din fiecare hotărâre judecatorească citită, din fiecare ordonanță sau act administrativ avute în față. De oriunde am putut să preiau ceva, fie că era vorba despre un principiu de aprofesie, fie despre o atitudine, fie de un raționament juridic sau până și de un element stilistic al redactării, am preluat, am gândit și mi-am însușit acel ceva, odată cu trecerea „achiziției” prin filtrul propriu. Cred în ideea de mentorat și în importanța lui în profesie, departe de mine gândul să pun o latură fundamentală a tradiției breslei noastre sub semnul întrebării. Totuși, eu cred în această accepție puțin mai atipică și mai elaborată a conceptului, în care discipolul este un autodidact care culege ceea ce este de cules de la toți cei pe care îi întâlnește pe cărarele devenirii profesionale”, completează avocatul.

Opiniile unor profesioniști care ocupă poziții de top în departamentele juridice ale unor companii importante, pe platforma www.in-houselegal.ro. Urmărește teme dezvoltate de avocați sau membri ai comunității *In-houseLegal* și propune subiecte.

A primit Premiul de Excelență „Sarmiza Bilcescu-Alimanișteanu”

În urma cu puțin timp, **Mihnea Orjan** a primit Premiul de Excelență „Sarmiza Bilcescu-Alimanișteanu” din partea Decanului Baroului București.

Tânărul afirmă că, pentru el, acest premiu reprezintă, în primul rând, un mesaj transmis de către Decanul Baroului

București *avocat lector universitar doctor Aurel Ciobanu*, întregului corp profesional al Baroului, prin care a fost încurajata implicarea avocaților în problemele cu care profesia se confrunta. Totodata, indica „pastrarea arzânda a unei torțe care sa lumineze drumul fiecarui avocat spre ceea ce ar trebui și ar putea sa reprezinte excelența profesionala”.

De asemenea, este un mesaj ca avocații pot ajunge unde se cuvine sa fie, atât la nivel individual, cât și ca Barou și ca breasla. „Și ca trebuie sa urcam pe cât se poate de sus, ceea ce desigur ca va implica eforturi, oboseala, chiar sacrificii și tot felul de privațiuni și, nu în ultimul rând, un amestec între idealism și pragmatism nu întotdeauna ușor de regasit. Deci, din punctul meu de vedere, premiul instituit în acest an are semnificația unui îndemn care trebuie corect citit printre rânduri și care se adreseaza nu numai laureaților sai, ci fiecaruia dintre membrii Baroului București”, puncteaza interlocutorul *BizLawyer*.

Meritele pentru care i-a fost decernat premiul sunt legate de eforturile depuse pentru îmbunătățirea normelor procedurale ce reglementeaza cheltuielile de judecata, redactarea unor puncte de vedere (*Amicus Curiae*) pe care Baroul București le-a transmis Curții Constituționale a României în diverse cauze care priveau normele incidente activității profesionale a avocaților, respectiv oferirea catre Decanul Baroului București a unor puncte de vedere privind apararea secretului profesional al avocaților în contextul aplicarii legislației naționale privind prevenirea spalarii banilor și a finanțării terorismului.

„Fața de faptul ca premiul poarta numele memorabilei doamne *Sarmiza Bilcescu-Alimanișteanu*, prima femeie din Europa care și-a câștigat atât calitatea de avocat, cât și titlul de doctor în Drept, cel puțin alte doua semnificații se alatura celei deja evocate: prima, ca profesia noastra își deschide porțile tuturor celor care îi simt chemarea și care sunt pregătiți pentru ea, fara nicio discriminare, iar a doua, ca o cariera solida în avocatura poate și chiar ar trebui armonios împletita cu activitatea de cercetare și, la o scara mai mare, cu un mod de viața caruia învățarea continua și serioasa, chiar asidua, nu îi este deloc straina. Generozitatea profesiei de a ne primi, indiferent cine suntem și de unde am plecat, alaturi de setea noastra perpetua de a cunoaște, împletite cu dorința de a face tot posibilul atunci când îmbracam roba: toate acestea pot aduce merite, iar meritele aduc recunoaștere – iata o descriere alegorica a semnificației acestui premiu și, cred cu tarie, a mesajului transmis de domnul decan”, apreciaza avocatul.

Mihnea Orjan atrage atenția ca, daca s-ar discuta despre problemele cu care se confrunta în momentul de față avocatura, fie în lume, fie numai în România, discuția ar fi, fara nicio îndoiala, foarte lunga. „Sigur, pot face o trecere în revista a dificultăților pe care întreaga comunitate profesionala le cunoaște și le recunoaște, cum ar fi înasprirea fiscalității profesiei (care este, cel puțin din punctul meu de vedere, un veritabil obstacol în calea accesului justițiabililor la aparatori – fiind o legitate economica suportarea creșterii costului unui serviciu, în cele din urma, de catre beneficiarul sau final), generalizarea practicii cenzurarii onorariilor avocațiale de catre instanțele judecatorești (situație care s-ar putea ameliora daca în viitorul apropiat un anumit proiect de lege va supraviețui controlului aprioric al Curții Constituționale) ori dificultatea anumitor barouri de a-și reîntineri efectivele prin atragerea de avocați stagieri și prin convingerea avocaților definitivi a se stabili sau a se reloca în circumscripțiile barourilor respective. În egala masura, se resimte o nevoie de confraternitate, de solidaritate și de respect în interiorul profesiei ce nu este înca pe deplin acoperita”, este de parere interlocutorul *BizLawyer*.

De altfel, complexitatea situațiilor cu care se confrunta profesioniștii din acest domeniu denota ca soluțiile individuale nu pot fi eficiente pe termen mediu și lung, raspunsul neputând fi decât gestionarea colectiva și instituționalizata a problematicii apararii avocaților. „Mai precis, eu sunt de parere ca Uniunea Naționala a Barourilor din România și barourile trebuie sa se implice activ în aceasta problema, oferind mai mult sprijin și o mai consistenta îndrumare de specialitate tuturor avocaților care se afla în fața unor riscuri reale și determinate de îndeplinirea atribuțiilor de serviciu. Mai mult, U.N.B.R. și barourile trebuie sa identifice amenințările și pericolele recurente și sa faca apel la toate instrumentele conferite lor de lege pentru a sensibiliza și responsabiliza autoritățile competente pe linia combaterii amenințărilor și a pericolelor descoperite. Ar trebui sa se țina mai mult

cont ca o problema aparent individuala a unui avocat, aparuta într-un context dat, ar putea „iradia”, devenind o problema a imaginii avocaturii în societate și chiar, în extremis, un semn de întrebare asupra funcționării unor mecanisme specifice unui stat democratic. Astfel, o atare situație ar trebui tratata de catre organele profesiei cu toata seriozitatea și gravitatea cuvenite. În acest scop, am convingerea ca în cadrul U.N.B.R. și al barourilor ar trebui angajați specialiști care sa se ocupe zi de zi cu cercetarea sesizarilor avocaților care se considera persecutați în legatura cu îndeplinirea propriilor atribuții și care sa mențină o legatura permanenta și oficiala cu reprezentanții abilitați ai entităților care au competențe legale în ceea ce privește prevenirea, împiedicarea și sancționarea abuzurilor la care confrății noștri ar putea fi supuși. Similar, specialiști anume selectați ar trebui sa țina sub observație proiectele legislative și practicile instituționale relevante pentru profesie, redactând memorii, propuneri, note de protest, adrese sau, dupa caz, comunicari oficiale, de fiecare data când este cazul. S-a dovedit în ultimii ani – și nu numai o singura data – ca a reacționa post factum este mult mai puțin eficient decât a lua masuri (desigur, în limitele permise de lege) înainte de momentul transformarii unui risc într-un fapt consumat”, detaliaza avocatul.

Mihnea Orjan a ales sa se implice în susținerea cauzelor profesiei deoarece considera ca ne aflam într-o etapa de evoluție a societății și, implicit, a profesiei în care soluțiile marilor probleme ar trebui sa fie colective, iar, pentru a gasi soluții colective marilor cauze ale numeroaselor probleme individuale, ar fi nevoie ca fiecare sa contribuie când, unde și cum poate mai bine.

„Stând pe margine și sperând ca problema va fi „pasata” sau „rostogolita” altora nu facem decât, în definitiv, sa îmbrățșam o postura de victime, adica una prin esența ei totalmente incompatibila cu onoarea de a fi avocat. Daca stau sa ma gândesc mai bine, nu pot spune ca realmente „am ales” implicarea, dat fiind ca, din punctul meu de vedere, implicarea la care va referiți este o îndatorire morala și, în particular, deontologica, iar nu o simpla opțiune: daca am jurat sa apar drepturile, libertățile și interesele legitime ale persoanelor, iar pentru a putea apara toate acestea este nevoie ca, într-o prima faza, sa iau apararea profesiei mele și, inevitabil, sa ma apar pe mine însumi, implicarea despre care faceți vorbire nu vine decât ca o condiție pentru a-mi duce la îndeplinire îndatorirea fundamentala la care m-am angajat odata cu rostirea jurământului. La urma urmelor, cum sa ne așteptam sa îl apere pe altul cineva care ar refuza a se apara pe sine, ramânând pasiv în fața a tot felul de piedici și obstacole? M-aș bucura enorm ca și alți colegi sa faca fiecare câte un mic pas în direcția în care eu deja am pașit: puși unul lângă altul, câteva sute sau chiar mii de „pași mici” ne pot duce, în timp, mult mai departe decât astazi poate anticipam. Ar fi bine, cred eu, sa tratam problemele colective cu o seriozitate cât mai apropiata de cea cu care ne tratam propriile dificultăți”, precizeaza avocatul.

Are vocație de mentor

Deși considera ca nu a ajuns încă în punctul în care sa dea povețe, sa ofere sfaturi de viața sau sa-i învețe ce este de facut într-o conjunctura data pe cei mai tineri decât el, Mihnea recunoaște ca se bucura foarte mult atunci când aceștia vin și îi cer un ajutor, o parere, un sfat, o sugestie, fie ca este vorba despre un aspect legat de profesie, despre o problema teoretica la care se gândesc sau despre o chestiune din viața lor de zi cu zi. „În mod cert, am vocația de a fi mentor și, daca pot contribui câtuși de puțin astfel la rezolvarea problemei evocate, este bucuria mea sa o fac”, susține interlocutorul ^{Biz}Lawyer.

Din punctul sau de vedere, pe piața muncii din domeniul juridic exista numeroase șanse pentru tinerii serioși și merituoși. „Din promoția mea din facultate, am observat ca toți cei care au dorit sa urmeze avocatura și care s-au remarcat încă de la începutul studiilor prin tenacitate și prin capacitate intelectuala și-au gasit pâna acum, la aproape cinci ani distanța, câte un drum potrivit”, amintește tânarul.

În ceea ce privește eforturile mediului universitar pentru a ușura patrunderea tinerilor absolvenți în avocatura, este de parere ca primul efort este acela de a oferi o educație de calitate și de a forma nu numai juriști buni, ci și oameni cu coloana vertebrală, cu respect, cu simțul datoriei și al onoarei și cu baze solide ale eticii muncii.

De asemenea, vede ca esențiale parteneriatele reale și efective dintre universități și barouri, astfel încât studenții cu potențial și interesați de drumul avocaturii sa le fie cunoscuți avocaților și societăților de avocatura încă din perioada studiilor, încât sa le poata fi acordata acelor studenți șansa unui stagiu de practica sau a unei îndrumari în cariera fara ca studenții sa fie nevoiți sa depuna eforturi supraomenești pentru aceste șanse. „Ele trebuie sa vina ca un firesc derivat din normalitatea continuității avocaturii, care implica „ocrotirea” și ghidarea celor aflați la început de drum sau chiar pe punctul de a pași pe acest drum de catre cei ce deja au parcurs o buna parte din el”, explica profesionistul.

Trebuie sa țintești spre Luna ca sa ai șansa de a atinge o stea

Mihnea nu face o disociere a principiilor dupa care se ghideaza în viața de zi cu zi și valorile dupa care se ghideaza în cariera. „Sunt și ramân avocat în fiecare moment al vieții mele, dupa cum sunt și ramân același om în fiecare clipa în care practic avocatura. Urmez câteva linii directoare ale existenței de la care fac tot posibilul sa nu ma abat, indiferent de conjunctura, acestea fiind credința în Dumnezeu și, firește, în justiția Lui divina, bunatatea față de fiecare om întâlnit, setea de adevar și de dreptate, onoarea, seriozitatea, respectul și tenacitatea, punerea de suflet în tot ceea ce fac, spiritul de sacrificiu pentru idealurile în care, ca un idealist ce sunt, cred cu toata taria, învațarea permanentă și patriotismul. A crede într-o Justiție perfecta, aflata deasupra imperfectei justiții omenești, a avea verticalitate și a te bucura de o buna pregatire sunt lucrurile care îți dau curajul ca în oricare situație cu care profesia te confrunta sa poți înainta cu suficient aplomb și, indiferent ce tentații apar pe parcurs, sa nu te abați de la misiunea ta și sa nu îi dezamagești pe cei ce ți-au acordat încrederea lor (adica, în termenii mei, forma cea mai înalta a respectului dintre oameni)”, declara interlocutorul ^{Biz}Lawyer.

Faptul ca-și iubește profesia și ca a ales drumul care i se potrivește cel mai bine în cariera razbate și din dificultatea de a nominaliza cel mai fericit moment de împlinire profesională. În fiecare clipa a simțit ca a putut face în profesie ceea ce binele impunea a se face, astfel ca a fost, daca nu „fericit”, cel puțin mulțumit și împacat cu el însuși.

De altfel, nu vede drumul profesiei ca fiind o jubilație perpetua și nici macar ca pe o colecție de jubilații, ci, mai degraba, ca pe un drum anevoios pe care, atunci când ai un moment de ragaz, îl privești în urma, știind ca el trebuie continuat, dar cu liniștea sufleteasca a conștiinței faptului ca l-ai parcurs până la acel moment dat cu prețuire față de tine însuși și de regulile tale de viața, de munca ta și de cei din jur. „Fiecare zi în care ai profesat conform propriului crez profesional, în care nu ai facut ceva care sa te rușineze atunci când privești în oglinda și la finele careia, cum s-ar putea spune, poți pune capul pe perna liniștit este, în definitiv, o zi fericita...”, transmite avocatul.

Plecând de la aceste credințe ale sale, tânărul subliniaza faptul ca va continua sa-și pastreze integritatea, sa își mențină probitatea și onoarea, sa își sporeasca buna reputație, sa cerceteze și sa învețe, ca sa știe cum poate face cât mai bine ceea ce are și va avea de facut.

„Misiunea este pentru mine clara: sa devin cel mai bun în ceea ce fac. Nu este o aroganța, este doar o înțelegere a faptului ca trebuie sa țintești spre Luna ca sa ai șansa de a atinge o stea. Mai mult, odata ce am ales aceasta cale a dedicării față de interesele comune ale avocaților, eu nu pot renunța pur și simplu la ea, întrucât ar fi un semn de egoism și chiar de lașitate sa o fac, atât timp cât deja sunt atâția oameni care apreciaza ceea ce am început și care își pun anumite speranțe în mine. Eu nu vreau sa dezamagesc asemenea speranțe și, în primul rând, nu vreau sa ma

dezamagesc pe mine însumi, motiv pentru care, în câteva cuvinte, spun ca planuiesc sa fac ceea ce am facut și pâna acum: sa lupt pentru ceea ce cred și pentru cei care ma cheama sa îi apar”, încheie **Mihnea Orjan**.

Citește și

→ [De vorba cu Corina Oana Mazilu, admisa în primii zece la Facultatea de Drept a Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, acum avocat stagiar: ”Ceea ce ma fascineaza cu privire la aceasta profesie este ca, prin ajutorul oferit oamenilor, ajungi sa te descoperi și sa te redescoperi pe tine însuți”](#)

→ [Cariere în Drept | De vorba cu Mihaela Scorpan, româncea de peste Prut care a studiat Dreptul la Iași, fiind printre cei mai buni studenți ai generației sale, cu media finala 9.67](#)

→ [Andrea Roxana Chihaiia, printre cei mai buni zece absolvenți ai generației sale, acum stagiara, a intrat în profesie cu emoție și entuziasm. Ea spune ca performanța nu se întreține singura, ci trebuie susținuta](#)

→ [Cum a perceput Vasile Țurcan, român din Basarabia, învățământul juridic românesc pe care l-a absolvit cu 9,85 și care au fost primele impresii după](#)

→ [Cariere în Drept | Povestea Andreei Ungureanu, absolventa a Facultății de Drept din Iași, care a ales magistratura, după un program de master în Științe Penale, dorindu-și sa activeze ca procuror](#)